

RENOVATIEWERKEN

Het is regelmatig nodig om aan huizen en gebouwen renovatiewerken uit te voeren. Hoe ouder het gebouw, hoe meer het getekend wordt door de tand des tijds. Dan is zorg en aandacht nodig voor het onderhoud. Onlangs had ik Kamiel op bezoek in de pastorie. Hij stond in bewondering voor het huis. Zijn verwondering werd echter groter bij een kleine rondleiding. Boven trof hij een schilferend plafond aan, gedecoreerd met het bloemetjespapier uit de tijd van pastoor Munte. Zelfs nog een stuk muur, gewoon bepleisterd, zonder papier. 'Kleine renovatiewerken nodig', zei hij. Ik kon alleen maar beamen en zeggen dat deze al zes jaren beloofd zijn. Maar geduld is een mooie deugd! Ook wanneer beloften worden gemaakt.

Als God renoveert

De ontmoeting met Kamiel in de pastorie deed mij denken aan de kerk- en geloofsgemeenschap. Neen, niet de kerkgebouwen. Die krijgen de nodige renovatiewerken om het patrimonium te onderhouden. Ik heb het over die gemeenschap van mensen. Daar zijn me dunkt ook dringend renovatiewerken nodig. Dat schrijft priester James Mallon in zijn boek 'Als God renoveert'. Oorspronkelijk is de titel: 'Manuel de survie pour les paroisses' (Handboek ter overleving van de parochies). Sinds vorige week ligt de Nederlandse vertaling in de boekhandel. Hij beschrijft hoe het landschap inderdaad bezaaid ligt met kerkgebouwen. De vraag is of deze gebouwen en torens nog vertellen over levendige geloofskernen. Ook hij ziet hoe gelovigen getekend zijn door de tand des tijds. Of noem het getekend door de gewoonte. Velen leven nog in de geur van het verleden. Wellicht omdat al vele jaren lang iets vergeten wordt...

Geheugenverlies

Mallon beschrijft boeiend en realistisch hoe Christenen lijden aan geheugenverlies. En als hij het over Christenen heeft, dan heeft hij het over alle gedoopten, gewijd en niet gewijd. De eerste vraag moet zijn: wie zijn wij als gedoopten? Wat is onze identiteit? En wat is onze zending als kerk in deze wereld? De beloften bij ons doopsel gedaan zijn vlug vergeten. Zo gaat dat met veel beloften! En we vervallen in de gewoonte. We worden parochies die gewoon verder onderhouden op het ritme van de gewoonte. En wanneer een nieuw aanbod niet past, of de gewoonte wordt doorbroken, dan wordt er soms afgehaakt. Zo gaat het wanneer er geen antwoord is op: wie ben ik als gedoopte, als Christen? Een paar dagen terug rolde een mail binnen met de vraag naar de datum van het vormsel in 2021! Jawel, in 2021. Deze vraag gaat niet terug naar het vieren van de bevestiging van het doopsel. Wel naar de reservering voor een feestzaal. Vandaar de vraag van Mallon, en ook van mezelf: Hoe lang gaan we nog verder onderhouden? Of, durven we stappen zetten om weer tot bloei te komen als parochie?

Terug bij God beginnen

Om als parochie en als gelovigen tot bloei te komen, zal het nodig zijn terug bij God te beginnen. Hij zal onze gemeenschappen renoveren. Niet wij! Hij is het die ons verzamelt tot zijn volk, en ons in de stroming van het evangelie doet staan. Aan ons is het om op zijn renoverend aanbod een antwoord te geven. Een antwoord, niet door te structureren en te programmeren, maar door met en voor elkaar het evangelie als een blijde boodschap te leven. Daartoe zijn mensen gedoopt en gezonden, mochten we het vergeten zijn. Als gedoopten zijn wij geroepen en gezonden om die vreugde van het evangelie uit te stralen. Alleen zo zullen Christenen weer aantrekkelijk worden in deze wereld. En dit gaat dan niet alleen over priesters en diakens. Het gaat over alle gedoopten. Dat was ook de boodschap van het tweede Vaticaans Concilie, dat een vreugdevolle vernieuwing wilde brengen. Maar misschien zit dit al ver in ons geheugen? Toch zal de bloei maar komen wanneer we terug bij God beginnen. Bij die beloften eens gedaan bij ons doopsel. En het is nooit aangenaam te ervaren dat beloften niet nagekomen worden.

'Als God renoveert'... Een boeiend en uitdagend boek. Een handboek om te groeien als Christen en als gemeenschap binnen de nieuwe parochie. We gaan er mee op weg, van onderhoud naar bloei...

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)